

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ...

ΑΣ ΤΟΝ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ!

Οι κρίσεις είναι περίοδοι επαναφοράς στην ειλικρίνεια. Τα ιστορικά αυτά γεγονότα έχουν την μοναδική ικανότητα να καταδεικνύουν και να υπενθυμίζουν το πραγματικό πρόσωπο του καπιταλιστικού συστήματος. Τον εκθέτουν σε αρκετά σοβαρό κίνδυνο, ώστε να επιστρατεύει για την αυτοσυντήρησή του όλους τους διαθέσιμους μηχανισμούς του, εγκαταλείποντας τις περισσότερες, αν όχι όλες, τις πρακτικές με τις οποίες αποσπούσε άλλοτε την λαϊκή συναίνεση.

Οι κοινωνικές πολιτικές υποβαθμίζονται και υποχωρούν ως δευτερευούσης σημασίας, φανερώνοντας τους αληθινούς πυλώνες που συντηρούν την ανοχή του καπιταλισμού απ' την κοινωνία: τους κατασταλτικούς.

Τα ανθρώπινα όρια φυσικής και ψυχικής εξάντλησης θα δοκιμαστούν ξανά. Οι εργαζόμενοι καλούμαστε να θυσιάσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να αποδείξουμε ότι είμαστε άξιοι για μια θέση στον ήλιο των καιρών αυτών. Μας ζητείται να αντεπεξέλθουμε σε

υπεράνθρωπες απαιτήσεις εργασίας με εξευτελιστικές απολαβές. Ενίοτε ακόμη και η καταβολή των δεδουλευμένων γίνεται υπόσχεση μελλοντική κι αόριστη. Η υπεράσπιση του καπιταλισμού στα μάτια του σημερινού εργαζόμενου είναι δύσκολο έργο.

Με τα αφεντικά μας (από τα πιο μεγάλα μέχρι τα “μικρομεσαία”) λοιπόν ως εργάτες δεν έχουμε κανένα κοινό συμφέρον. Αν οι μειώσεις στους μισθούς μας επιβάλλονται από κάποιους “ξένους κατακτητές” γιατί τότε οι εργοδότες μας δε μας δίνουν αύξηση σαν ένδειξη του πατριωτισμού τους; Με τους μετανάστες συναδέλφους μας στη δουλειά αντίθετα έχουμε συμφέρον να συμμαχήσουμε για να διεκδικήσουμε αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και ζωής. Ο ρατσισμός εκτός από απάνθρωπος ρίχνει και τα μεροκάματα. Και αν κάτι έδειξε η κρίση είναι πως η αδιαφορία ή και η στήριξη στους μειωμένους μισθούς και την ανασφάλιστη εργασία των αλλοδαπών εργατών άνοιξε το δρόμο στην εκμετάλλευση και των ντόπιων.

Ας ανταποκριθούμε κι εμείς στην σκληρή ειλικρίνεια αυτών των καιρών με την στάση μας. Για την δεινή μας θέση δεν ευθύνεται ο συνάνθρωπός μας. Η δυσφορία μας πάνει

τόπο μόνο όταν διοχετεύεται ενάντια στους κελουστές της σημερινής πραγματικότητας.

Είμαστε ενάντια στον καπιταλισμό, συνειδητά ή ασυνείδητα, γιατί πώς αλλιώς να ερμηνευτεί

η ολοκληρωτική μας απογοήτευση για την απαξίωση στην οποία μας καταδίκασαν; Σε όλη

την Ευρώπη η επίθεση στην αξία της εργασίας μας είναι κοινή. Για αυτό ενώνουμε τη φωνή

μας με συνδικάτα βάσης, σωματεία, κοινωνικές οργανώσεις και συλλογικότητες εργαζομένων

και ανέργων όλων των ευρωπαϊκών χωρών και διαδηλώνουμε στις 31 Μαρτίου ενάντια στην

πραγματική αιτία της κρίσης: το καπιταλιστικό σύστημα και τους πολιτικούς εκπροσώπους του

ως ένα πρώτο βήμα συντονισμού των αγώνων.

Παρασκευή 30 Μαρτίου, 7:00 μ.μ., Πολυτεχνείο, κτίριο Γκίνη: Συζήτηση για τις

προοπτικές της πανευρωπαϊκής κοινής δράσης (θα υπάρχει σύνδεση με ευρωπαϊκές πόλεις)

Σάββατο 31 Μαρτίου, 12:00: Πορεία από την Ομόνοια στα γραφεία της Ε.Ε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ (ΕΣΕ ΑΘΗΝΑΣ)

email: ese-athens@ese-gr.org site: <http://athens.ese-gr.org> , τηλ: 6941507846